

Dokument ze zasedání

B8-0389/2018

11.9.2018

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o hrozící demolici vesnice Chán al-Ahmar a dalších beduínských vesnic (2018/2849(RSP))

Neoklis Sylikiotis, Martina Anderson, Patrick Le Hyaric, Takis Hadjigeorgiou, João Ferreira, João Pimenta Lopes, Miguel Viegas, Eleonora Forenza, Marisa Matias, Merja Kyllönen, Kateřina Konečná, Ángela Vallina, Jiří Maštálka, Matt Carthy, Lynn Boylan, Liadh Ní Riada, Marie-Christine Vergiat, Marie-Pierre Vieu, Luke Ming Flanagan, Miguel Urbán Crespo, Tania González Peñas, Xabier Benito Ziluaga, Lola Sánchez Caldentey, Estefanía Torres Martínez, Sofia Sakorafa
za skupinu GUE/NGL

Usnesení Evropského parlamentu o hrozící demolici vesnice Chán al-Ahmar a dalších beduínských vesnic (2018/2849(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o situaci v Izraeli a Palestině,
 - s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Federiky Mogheriniové o aktuálním vývoji týkajícím se palestinské komunity v Chán al-Ahmar, a zejména na prohlášení ze dne 18. července 2018 a 7. září 2018,
 - s ohledem na čtvrtou Ženevskou úmluvu, a zejména na její články 49 a 53,
 - s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN č. 194 a na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 242 (1967), č. 252 (1968), č. 338 (1972), č. 476 (1980), č. 478 (1980), č. 1860 (2009) a č. 2334 (2016),
 - s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN č. 67/19,
 - s ohledem na úmluvy OSN o lidských právech, jichž jsou Izrael a Palestina smluvními stranami, včetně Mezinárodní úmluvy o odstranění všech forem rasové diskriminace (ICERD) a Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech (ICESCR), které Izrael podepsal,
 - s ohledem na rezoluci Rady OSN pro lidská práva o zajištění odpovědnosti a spravedlnosti v případě všech porušení mezinárodního práva na okupovaném palestinském území, která byla přijata dne 3. července 2015 za jednomyslné podpory EU,
 - s ohledem na Chartu Organizace spojených národů,
 - s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv,
 - s ohledem na dohodu o přidružení mezi EU a Izraelem, a zejména na její článek 2,
 - s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že 51 let po válce z roku 1967 Izrael i nadále okupuje Palestinu, čímž porušuje mezinárodní právo a všechny příslušné rezoluce Rady bezpečnosti a Valného shromáždění OSN, a vzhledem k tomu, že Stát Palestina s hranicemi z roku 1967 a s východním Jeruzalémem jako hlavním městem se doposud nestal plnoprávným členem OSN v souladu s rezolucí OSN z roku 1948;
- B. vzhledem k tomu, že Parlament opakovaně vyjádřil svou rozhodnou podporu řešení založenému na existenci dvou států a vycházejícímu z hranic v roce 1967, tedy Státu Izrael a nezávislého, svrchovaného, svobodného a životaschopného Státu Palestina,

jehož hlavním městem by byl východní Jeruzalém, které by vedle sebe existovaly bok po boku v míru;

- C. vzhledem k tomu, že podle mezinárodního práva jsou izraelské osady protiprávní a již mnoho let představují zásadní překážku pro mírové úsilí; vzhledem k tomu, že okupační a kolonizační politika izraelské vlády porušuje čtvrtou Ženevskou úmluvu a vede k dalšímu oslabování až úplnému zmaření možnosti dosažení řešení v podobě dvou států, jak bylo stanoveno ve všech příslušných rezolucích OSN a v příslušných závěrech Rady EU;
- D. vzhledem k tomu, že Chán al-Ahmar je jednou z 18 beduínských komunit, které jsou podle OSN ohrožené nuceným přesunem; vzhledem k tomu, že tuto komunitu tvoří 32 rodin o celkovém počtu 173 osob, včetně 93 dětí a mladistvých; vzhledem k tomu, že izraelská armáda vydala příkazy k demolici úplně každé budovy v Chán al-Ahmar, včetně školy (která slouží také dětem z jiných vesnic), kliniky, mešity a všech domů; vzhledem k tomu, že EU poskytla Chán al-Ahmar humanitární pomoc, ale izraelská armáda zničila budovy postavené s využitím podpory EU a odmítla vyplatit náhradu; vzhledem k tomu, že několik členských států (Německo, Francie, Itálie, Španělsko a Velká Británie) vyzvalo Izrael, aby nezboural beduínskou vesnici Chán al-Ahmar na okupovaném Západním břehu poté, co izraelský nejvyšší soud povolil její demolici;
- E. vzhledem k tomu, že se Chán al-Ahmar nachází při východním vstupu do Jeruzaléma mezi několika izraelskými osadami ve strategické oblasti z hlediska územní soudržnosti a hospodářského rozvoje Státu Palestina; vzhledem k tomu, že jsou zcela neskrývané porušována práva palestinských obyvatel, kteří mimo jiné čelí násilí osadníků, odklánění vody, přísným omezením volného pohybu, demolicím jejich domovů a nucenému vystěhovávání; vzhledem k tomu, že násilné přesídlování obyvatelstva okupovaných území představuje závažné porušení mezinárodního humanitárního práva a je válečným zločinem; vzhledem k tomu, že od roku 1967 Izrael násilně vyvlastnil a vyhnal celé komunity a zboural více než 50 000 palestinských domů a budov; vzhledem k tomu, že politika územního plánování je používána jako nástroj umožňující vyvlastňování Palestinců a rozšiřování činnosti koloniálních osad;
- F. vzhledem k tomu, že podle mezinárodního práva nesmí žádná třetí strana, včetně členských států EU, osady uznat nebo jim poskytnout pomoc či podporu a má povinnost účinně se proti nim vymezovat; vzhledem k tomu, že produkty pocházející z izraelských osad se i nadále dovážejí do členských států EU, a tedy na evropský trh, za preferenčních podmínek, ačkoli platné právní předpisy EU dovoz takových produktů v rámci preferenčního režimu dohody o přidružení mezi EU a Izraelem nedovolují; vzhledem k tomu, že obchod s izraelskými osadami, včetně účasti zahraničních společností v podnikání koloniálních osad, vytváří pobídky pro kolonizaci okupovaného území;
- G. vzhledem k tomu, že dohoda o přidružení uzavřená mezi EU a Izraelem a zejména její článek 2 jednoznačně uvádí, že „vztahy mezi stranami [...] se zakládají na dodržování lidských práv a demokratických zásad, jimiž se řídí jejich vnitřní a mezinárodní politika a jež tvoří základní prvek této dohody“;
- 1. požaduje ukončení 51leté izraelské okupace Palestiny, včetně východního Jeruzaléma, čímž by se otevřela cesta k míru;

2. domnívá se, že dohoda o konečném statusu mezi Izraelem a Palestinou, provádějící mezinárodní právo a rezoluce OSN, by výrazným způsobem přispěla k míru a stabilitě v celém regionu;
3. připomíná, že Izrael jako okupační moc nese plnou odpovědnost za poskytování potřebných služeb, vzdělání, zdravotní péče a sociálních služeb lidem žijícím pod jeho okupací;
4. vyjadřuje politování nad nedávným rozhodnutím izraelského nejvyššího soudu zamítnout odvolání proti demolici beduínské vesnice Chán al-Ahmar, které dále vážně ohrožuje vyhlídky na životaschopné řešení v podobě dvou států;
5. důrazně odsuzuje podnikání izraelských koloniálních osad a jejich pokračující rozšiřování, které porušuje mezinárodní právo a podněcuje palestinský hněv;
6. zdůrazňuje, že demolice budov, včetně obytných domů, škol a další životně důležité infrastruktury na okupovaných palestinských územích je podle mezinárodního humanitárního práva protiprávní, znovu potvrzuje výzvu generálního tajemníka OSN o nutnosti pohnat k odpovědnosti ty, kteří porušují mezinárodní humanitární právo;
7. připomíná, že diferenciací odrazuje Izrael od protiprávní okupace a opětovně potvrzuje územní základ řešení v podobě dvou států, a to na základě hranic z roku 1967; vyzývá EU, aby zaručila, aby všechny dohody mezi EU a Izraelem musely jednoznačně a výslovně uvádět, že se neuplatňují na územích okupovaných Izraelem v roce 1967, jak bylo zopakováno v závěrech ze zasedání Rady pro zahraniční věci; vyzývá k řádné realizaci označování izraelské produkce pocházející z osad na trhu EU, a to v souladu se stávajícími právními předpisy EU a s dlouhodobou politikou EU v této věci; zdůrazňuje, že by to mělo vést k zákazu izraelských produktů pocházejících z osad, jelikož jsou to výsledkem nehorázného porušování mezinárodního humanitárního práva; současně vyzývá Evropskou unii, aby přijala opatření založená na hlavních zásadách OSN pro obchod a lidská práva, pokud jde o evropské společnosti podílející se na protiprávním podnikání izraelských koloniálních osad, mimo jiné ve východním Jeruzalémě a jeho okolí, jako je tomu v případě oblasti Chán al-Ahmar;
8. vyzývá OSN, aby převzala odpovědnost a přijala konkrétní opatření týkající se izraelské okupace Palestiny v zájmu zachování naděje na mír na základě řešení v podobě dvou států a aby se stala skutečným politickým aktérem a zprostředkovatelem mírového procesu na Blízkém východě;
9. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, zvláštnímu zástupci EU pro mírový proces na Blízkém východě, parlamentům a vládám členských států, generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, Knesetu, Palestinské legislativní radě, prezidentovi a vládě Státu Palestina, prezidentovi a vládě Izraele, generálnímu tajemníkovi Ligy arabských států, generálnímu tajemníkovi Unie pro Středomoří a generálnímu komisaři Agentury Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků (UNRWA).